

vba psalterij: iste dulcis sonus: ista suaui
 melodia: tã in cantico q̄ i intellectu: etiam
 monasteria peperit. Ad hunc sonum exci-
 tan sunt fratres: qui habitare in vnũ cõcu-
 pierũt. Iste versus fuit tuba ipoz: Sonuit
 p orbe terrarũ: z qui diuisi erant cõgregati
 sũt i vnũ. Clamor dei: clamor spiritus facti:
 clamor ppheticus nõ audiebat in Iudea:
 z auditus est in orbe terrarum. Aduersus
 istum sonum surdi erant inter quos canta-
 bat: z apertis auribus inuenti sunt: de qui-
 bus dictum est: Quibus non est nunciatiũ
 de illo videbunt: z qui nõ audierũt intelli-
 gent. Uerũ tamẽ dilectissimi si cõsiderem⁹
 de illo pariete circũcisiõis prius nata ẽ ista
 benedictio. Nõ em̄ omnes iudei pierũt. Et
 vn̄ apli: filij pphaz: filij excussorũ: Sicut iã
 sciẽtib⁹ loq̄mur. Uñ illi q̄ngenti qui dñm
 post resurrectionẽ viderũt: qd̄ cõmemorat
 ap̄tus Paul⁹: Unde illi cenũ viginti qui
 simul erant in vno loco post resurrectionẽ
 dñi z ascensionẽ in celũ: quib⁹ in vno loco
 cõstitutis supuenit spiritus sanct⁹ die pen-
 tecostes missus de celo: sic missus sicut pro-
 missus: Omnes inde erãt: z ipi p̄mo habi-
 tauerũt in vnũ: qui omnia q̄ habebãt ven-
 diderũt: rerũq̄ suarũ p̄cia ad pedes ap̄torũ
 posuerũt: sicut in actib⁹ ap̄stolorũ legit. Et
 distribuẽbat vniciq̄q̄ sicut cuiq̄ op⁹ erat:
 z nemo dicebat aliquid p̄pũ: sed erant il-
 lis oia cõmunia. Et quid ẽ in vnũ: Et erat
 illis inq̄t aia vna: z cor vnũ in deum. Ergo
 ipi p̄us audierũt: Ecce q̄ bonũ z q̄ iocun-
 dũ habitare fratres in vnũ. Primum audie-
 rũt: sed non soli audierũt. Non em̄ vsq̄ ad
 illos ista dilectio z vnitas fratrũ venit. Cle-
 mit em̄ et ad posteros ista caritat̄ exultatio
 z votũ deo. Vouet em̄ aliq̄d deo: z dictum
 est: Vouete z reddite domino deo vestro.
 Melius ẽ aut̄ nõ vouere z reddere: q̄ vo-
 uere z nõ reddere. Sed debet esse impiger
 anim⁹ vt z voueat z reddat: ne cũ se mun⁹
 idoneũ putat ad reddendũ: piger sit ad vo-
 uendum. Plane nunq̄ reddet: si de suo se
 putauerit redditurũ. Ex voce hui⁹ psalmi
 appellati sunt et monachi: ne q̄s vobis de
 isto nomie insultet catholicis: Qñ vos recte
 hereticis de circũcellionib⁹ insultare cepe-
 ris: vt erubescẽdo saluent: illi vobis insul-
 tant de monachis. Primum si compandi sũt
 vos videte: si verbis nostris opus est: iam
 laboratis: non opus est: nisi vt admoneas
 vnũq̄q̄ vt attẽdat: solũ attendat z com-
 pare. Quid opus est vt verbis nostris cõ-

parent̄ ebriosi cũ sobrijs: precipites cũ cõ-
 siderantis: furẽtes cum simplicib⁹: vagan-
 tes cũ cõgregatis: Sed tamẽ dicere cõsue-
 uerũt. Quid sibi vult nomen monachorũ:
 Quanto melius dicim⁹ nos: quid sibi vult
 nomẽ cercillionũ: Sed non inquit vocant̄
 cercilliones: forte corrupto sono nominis
 eos appellam⁹. Victuri sunt nobis integrũ
 nomẽ ipoz: forte circũcellidẽs vocant̄: nõ
 cercilliones. Plane si hoc vocant̄ exponãt
 quid sint: Nam circũcelliones dicti sunt:
 quia circũ cellas vagant̄. Solent enim ire
 hac atq̄ illac nusq̄ hñtes sedes: z facere q̄
 nostis: z que illi norũt: velint: nolint. Uerũ
 tamẽ carissimi: sũt et qui monachi falsi sũt:
 z nos nouimus tales: sed nõ perit fraterni-
 tas pia p̄pter eos qui p̄itentur quod non
 sunt. Tam sunt em̄ monachi falsi: q̄ z cleri-
 ci falsi: z fideles falsi. Omnia ista tria gene-
 ra fratres mei que aliquãdo vobis cõmen-
 dauim⁹: z vt puto nõ semel: habent bonos
 suos: habent malos suos. De tribus enim
 ipis generib⁹ dictum est. Vno in agro: vn⁹
 assumet et vnus relinquet: et duo in lecto:
 vnus assumetur z vnus relinquet: z due in
 molendino: vna assumet z vna relinquet.
 In agro sunt q̄ gubernant ecclesiã. Unde
 dicit ap̄tus. Videte si nõ in agro erat: Ego
 plãtaui: Apollo rigauit: sed deus incremẽ-
 tum dedit. In lecto autẽ eos intelligi vo-
 luit: qui amauerũt quietem. Per lectũ em̄
 quietem voluit intelligi: nõ se miscẽtes tur-
 bis nõ tumultu generis hũani: in ocio ser-
 uientes deo: et inde tamẽ vnus assumet et
 vnus relinquet. Sunt ibi probi: et sunt ibi
 reprobi. Ne expauescatis quãdo ibi inue-
 niuntur reprobi. Nam et latent quidam
 qui non inueniuntur: nisi in fine. Vne item
 in molendino ex nomine generis feminini
 appellauit: plebes enim intelligi voluit:
 Quare in molendino: Quia in isto mun-
 do versantur: vbi molendinũ intelligitur:
 quia sic vertitur mũdus iste quomodo mo-
 la. Cle enim quos conterit. Sic ibi ver-
 santur fideles boni: vt vna ex eis consu-
 matur: altera assumatur. Quasdam enim
 actiones mundi faciunt dilectores seculi:
 fraudatores: simulatores. Alij autem sic
 ibi sunt quomodo ait ap̄stolus: Et qui
 vtũtur hoc mũdo: tanq̄ non vtentes sint.
 Præterit enim figura huius mundi: volo
 vos sine sollicitudine esse. Audis que assu-
 metur de molendino. Certe enim multa
 peccata vident̄ ad diuites p̄tinere. Cũ em̄

cum dicit psalmus: Ecce quod bonum et quod iocundum habitare fratres in unum: unum dicitur: et non unius quodcumque: nam et in turba est unus: sed una cum multis unus dici potest: unum non potest: id est solus. unum enim unum solus est. Qui ergo sic vivunt in unum ut unum horem faciant: ut sit illis vere quomodo scriptum est: una anima et unum cor: multa corpora: sed non multe anime: multa corpora sed non multa corda: recte dicitur unum: id est unus solus. Unde et ille unius sanabatur in piscina. Respondeant nobis et exponat: qui insultant nos monachorum. Quare ille qui inuetus est triginta octo annos habens in infirmitate: hoc respondisset domino: Cum comota fuerit aqua non habeo qui me deponat: alius ante me descendit. Descenderat unus: iam alius non descendeat. Unus solus sanabat: unitatem ecclesie figurabat. Merito insultat non uni unitatis: qui se ab unitate preciderunt. Merito illis displicet nomen monachorum: quia illi nolunt habitare in unum cum fratribus: sed sequentes Bonatum christum dimiserunt. Hec de uno et de uno solo audiuit caritas vestra: iam iocundum cum psalmo ut sequentia videamus: Brevis est: potest a nobis curri christum dominus suggerit. Puto enim ex his que dicta sunt patere posse que sequuntur: quibus et illa videantur obscura. Ecce quod bonum et quod iocundum habitare fratres in unum. Ostendebat qui dicebat. Ecce: Uidemus et nos fratres et benedicimus deum: et oramus ut dicamus et nos: ecce. Et cui resiles sint dicit psalmus. Sicut ungentum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron. Quod descendit in oram vestimenti eius. Aaron quid erat: Sacerdos. Quis est sacerdos nisi unus sacerdos qui intravit in sancta sanctorum: Quis est sacerdos iste: nisi qui fuit et victima: Et quis est sacerdos: nisi ille qui cum in mundo non inueniret mundum quod offerret: seipsum obtulit: In capite ipsius ungentum: quia totus christus cum ecclesia. Sed a capite venit ungentum. Caput nostrum christus est: crucifixum et sepultum: resuscitatum ascendit in celum: et venit spiritus sanctus a capite. Quo: Ad barbam. Barba significat fortes: barba significat iuvenes: strenuos: ipi gros alacres. Ideo quando tales describimus: barbatus homo est dicimus. Ergo illud primum ungentum descendit in apostolos: descendit in illos qui primum impetus seculi sustinuerunt. Descendit ergo in il-

los spiritus sanctus: Nam et illi qui primum in unum habitare ceperunt persecutionem passi sunt. Sed quia descenderat ungentum in barbam: passi sunt non victi. Etenim et caput iam passum precesserat unde descendit ungentum. Precedenti tali exemplo: quis vinceret barbam: Ex illa barba erat Stephanus sanctus. Et hoc est non vinci: ut caritas non vincatur ab inimicis. Nam visi sunt sibi viciisse: qui persecuti sunt sanctos. Illi cedebant: illi cedebantur: illi occidebant: illi occidebantur. Quis non putaret illos vincere: illos vinci: Sed quia non victa est caritas: ideo ungentum descendit in barbam. Attende Stephanum: seuiebat in illo caritas: seuiebat in eos cum audiret: rogavit pro eis cum lapidaret. Quid enim ait cum audiret: Bura ceruice et incircumciso corde et auribus: vos semper restitistis spiritui sancto. Uide barbam: nunquid adulavit: Nunquid timuit: Illi cum audiret ista que in illo dicebantur: seuiebat: Quasi seuiebat enim Stephanus: seuiebat ore: corde diligebat: et non est victa ipsa caritas in eo. Nam illi ab horretes a verbo: tanquam tenebre fugientes a lumine: ad lapides currere: ceperunt Stephanum lapidare. Sic antea Stephani verba lapidabant illos: sic postea lapides eorum Stephanum. Quis debuit plus irasci Stephanus quam lapidabat: aut quando audiebatur: Ecce mutis factus est cum lapidaret: et seuiebat cum audiret. Quare seuiebat cum audiret: Quia mutare volebat eos a quibus audiebat. Ueniens in se lapidibus non victa est caritas: quia ungentum a capite in barbam descenderat: et audierat ab ipso capite: Diligite inimicos vestros: et orate pro eis qui vos persecuntur: Audierat ab ipso capite pedere in cruce et dicente: Pater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt. Eo modo ergo ungentum a capite descenderat in barbam: quia et ille cum lapidaretur fixo genu ait: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Ergo ille tanquam barba erat. Adulti enim fortes erant: et multas persecutiones passi sunt: Sed si neque a barba descenderat ungentum: modo monasteria non haberemus. Sed quia descendit et in oram vestimenti, sic enim ait: quod descendit in oram vestimenti eius: secuta est ecclesia de veste domini peperit monasteria. Nam vestis sacerdotalis ecclesiam significat. Ipsa est vestis de qua dicit apostolus: Ut exhiberet sibi gloriosam ecclesiam: non habentem maculam neque rugam. Adudatur

vt nō habeat maculam: extēdit vt non ha-
beat rugā. Tūc eā extēdit fullo: nisi in lig-
no: Quidē^o quotidie a fullonib^o tunicas
quodāmodo crucifigi: Crucifigūt vt rugam
nō habeāt. Quid g^o ora vestimēti: Fratres
mei i^o orā vestimēti: qd accepturi sumus:
Ora finis vestimēti est. Quid accepturi
sum^o in fine vestimēti: An qz in fine tporū
habitura erat ecclesia fratres habitātes in
vnū: An in ora pfectōem intelligimus: qz
in ora vestimētū pfectū: Et illi pfecti q no-
rūt habitare in vnū: illi pfecti qui legē im-
plent. Quō aut impletur lex christi ab eis
qui habitant fratres in vnū: Audi aplm:
Inuicē onera vestra portate: z sic implebi-
tis legē christi. Nec ē ora vestimēti. Quo-
modo fratres mei intelligim^o: quā oram di-
cat: quo potuit descendere vngentū: Non
puto qd oram vestimēti in lateribus vo-
luit intelligi. Sūt enī ore in laterib^o: sed a
barba descendere vngentum ad oram po-
tuit que i capite ē: vbi apitur capitū. La-
les sunt qui habitāt in vnū: vt quō p oras
istas intrat caput hoīs vt vestiat se: sic per
cōcordiā fraternā christ^o intrat: q est caput
nostrū vt vestiat z hercat illi ecclesia. Quid
aliud dicit. Sicut ros hermon qui de-
scēdit sup mōtem syon. Hoc voluit
intelligi fratres mei: gratia dei esse qz fra-
tres habitāt in vnū: nō ex suis viribus: nō
ex suis meritis: sed ex illi^o dono: sed ex illi^o
gratia: sicut ros de celo. Non enī terra sibi
pluit: aut non quicqd genuerit arefcit: nisi
pluua desup descēdat: Bicit qdā loco in
psalmo: Pluuiā volūtariā segregās de^o
hereditati tue. Quare dixit volūtariā:
Quia nō merit nostris: sed illi^o volūtate.
Quid enī boni meruim^o pctōres: Quid
boni meruimus iniq^o: Ex Adā Adā: z sup
Adam multa pctā nascūt: Quisqz nascit
Adā nascitur: dānat^o de dānato: et addi-
dit male viuēdo sup Adam. Quid enī bo-
ni meruit Adā: Et tamē misericors ama-
uit: et spōsus dilexit nō pulchrā: sed vt fa-
ceret pulchrā. Ergo gratiā dei dixit ro-
rem hermon. Sed hermon qd sit nosse dele-
tis: Adons est qdam longe disiunctus ab
hierusalē: id est a syon. Itaqz murum est qz
sic ait: Sicut ros hermon qui descēdit sup
montē syon: cum mōs hermon lōge sit dis-
iunctus ab hierusalē: Nā trās iordanem
esse dicit. Ergo aliquid interpretatione her-
mon queram^o. Nomē enī hebreū est: z ha-
bemus interpretatiōem ab eis qui illā lūg-

Alia lra.
t in.

uam nouerūt. Hermon interpretari dicit lu-
men exaltatū: A christo ergo ros: Nā nul-
lum lumen exaltatū est nisi christus. Quō
exaltatū est: Primo in cruce: postea in ce-
lo. Exaltatus in cruce cū humiliaret: sed
hūiliatio illius nō potuit nisi alta esse. Ho-
minis dispēsatio min^o minusqz fiebat que
significabat in Johāne: dei dispensatio in
domino nostro Iesu christo crescebat: qd
et natalibus eoz ostēditur. Nā ille natus
est sicut tradit ecclesia octauo kalēdas Ju-
lias: cū iā incipiūt minui dies: dñs aut na-
tus ē octauo kalēdas Ianuarias: qñ iam
dies incipiūt crescere. Audi ipm Johan-
nem pfitētē: Illū oportet crescere: me aut
minui. Et passiones ipsorū hoc indicant.
Dñs in cruce exaltatus ē: ille cefo capite
diminut^o ē. Ergo lumē exaltatū christus:
inde est ros hermon. Sed qctūqz vultus ha-
bitare in vnū: optate rorem istū: cōpluimi-
ni inde: Alioqñ non poteritis tenere qd p-
fitemini: nec profiteri audere poteritis:
nisi ille intonuerit: nec pmanere poteritis:
nisi eius sagina nō desit vobis. Ipa enī sa-
gina descēdit sup montē syō. Jam mōtes
syon magni in syon. Quid ē syon: Eccle-
sia. Et qui ibi sūt mōtes: Magni. Quos
significāt mōtes: hos significat barba: hos
significat ora vestimēti. Barba nō itelligi-
tur nisi in pfectū. Nō ergo habitat in vnū:
nisi in qbus pfecta fuerit caritas christi.
Nam in quibus non est perfecta caritas
christi: z cū in vno sūt: nō in vnū habitāt.
Ergo si sūt: odiosi sūt: molesti sūt: turbulē-
ti sūt: anxietate sua turbāt ceteros: et que-
rūt quid de illis dicāt: quō in iūctura inq-
tū iumētum nō solū nō trahit: sed et frāgit
calcib^o quod iūctū est. Si autē habet rorem
hermon qui ondit sup montem syon: quie-
tus est: placatus: humilis. tolerās: p mur-
mure pccm fundens. Nam murmurato-
res omnes magnifice descripti sūt quodā
loco scripturarū. Precordia fatui sicut ro-
ta carri. Quid est pccordia fatui sicut rota
carrī: fenum portat et murmurat. Nō enī
pōt rota carri qescere a murmure. Sic sūt
multi fratres: nō habitāt i vnū nisi corpe.
Sed qui sūt qui habitāt in vnū: Illi de q-
bus dictum est: Et erat illis aīa vna: et cor
vnum in deū: Et nemo dicebat aliquid su-
um esse: sed erant illis oīa pmunia. Besig-
nati sūt: descripti sūt: qui ptimeāt ad bar-
bam: qui ptimeāt ad orā vestimēti: qui nu-
merētur inter montes syon: et si sūt ibi alij

Psalmus
... meminerit d
... relinquit
... mandauit dñi
... mandauit: In
... vni: Ibi pcepit
... dñm q habuit cō
... non bñdicas
... tua sonat
... lingua tua sonat
... dice: De
... no dice: De
... maledicē: De
... maledicē: Pā
... significati sunt qd
... vni: z sequens in p
... tuo. Hoc ē qu
... diligite inimicos ve
... diligas inimicū tu
... dñs bñdicens
... vitam in seculū
... em amātes vitam
... sua. Ipo qua re
... pccōdis secularib
... tunc: vt co
... angustias
... bñdica in celo. Quō mōdes bñd
... carne indutus: carni dedit
... pleqans corpe. Pol
... nemo
... in celo. Et deo bene sequit
Explicat Tractat de ps
Incipit Tractat de ps
Expositio psalmi
Ecce nunc benedici
omnes serui dñi.
Cui domo dñi: in
mus dei nostri. Quare add
una ampliora spata domus
ne. Qui stat in aris: nō angu
mur: qdāmodo delectat. In la
re et potes diligere inimicū
ta diligas: vbi ab inimico an
ris. Quō intelligis stare in
curate: itas in aris. In
doi. In odio angustia: Qui
e indigno: tribulatio et an
nem animā hoīs opantis ma
dine aut carat. quid dicit:
dei diffusa ē in cordibus nos
sanctū qui dat est nobis. Q
fusione: itellige latitudinē. T
tudine: itellige amā dñi:
tam benedictiōem dñi: qñ
mōtis. Allogur enī spū
mur tribulandem vt glorie
sūt: dicit eis. Ecce nūc b
mōs oīs serui dñi. Quid ē:

Psalmus

Alia lra.
t ilic

murmuratores: meminerint dicti domini: vnus assumet: et vn° relinqtur. **Quoniam** tibi mandauit dñs benedictionē: Tbi mādauit: In fratribus qui habitāt in vnū: Tbi pcepit bñdictionē: tibi benedicūt dñm q̄ habitāt cōcorditer. Nā in discordia non bñdicis dñm: sine causa dicis: q̄ lingua tua sonat bñdictionē domini si corde nō dices. Ore benedicis: et corde maledicis: Ore suo benedicbāt: et corde suo maledicebāt. Nūqd̄ verba nostra sūt: Significati sunt q̄dā: Benedicis dñm cū oras: et sequeris in p̄ce tua: et maledicis inimico tuo. Hoc ē quod audisti ab ipso dño: diligite inimicos vestros. Si aut̄ facias vt diligas inimicū tuū et ores p̄ eo: tibi mādauit dñs bñdictionē suā. Tbi habebis: **vitam in seculū.** Id est in eternū. Multi enī amātes vitam istā: maledicūt inimicis suis. Pro qua re: nisi pro ista vita: nisi p̄ cōmodis secularib⁹: Tbi te angustauit inimicus tuus: vt cogaris maledicere: In terra angustatus es: migra: habita in celo. Quō inq̄s habito in celo hō carne indutus: carni deditus: Corde p̄cede: vt p̄sequaris corpe. Noli surdus audire. Sursū habe cor: et nemo te angustabit in celo. Et ideo bene sequit̄ et ali⁹ psalm⁹.

Alia lra.
t et.
t vsq̄.

Explicit Tractat⁹ de ps. CXXXII
Incipit Tractat⁹ de ps. CXXXIII
Expositio psalmi.

Alia lra.
t omino.

Ecce nunc benedicite dñm: Omnes serui dñi. Qui stas i domo dñi: in atrijs domus dei nostri. Quare addidit i atrijs: Atria ampliora spatia domus intelliguntur. Qui stat in atrijs: nō angustat: nō premitur: q̄dā mō delectat. In latitudine mane et potes diligere inimicū tuū. Quia nō ea diligis: vbi ab inimico angustias patiaris. Quō intelligeris stare in atrijs: Sta in caritate: et stas in atrijs. In caritate latitudo ē. In odio angustia: Audi aplm. Ira et indignatio: tribulatio et angustia in omnem animā hoīs opantis malū. De latitudine autē caritatē quid dicit: Qm̄ caritas dei diffusa ē in cordibus nostris: p̄ sp̄iū sanctū qui dat⁹ est nobis. Tbi audis diffusionē: itellige latitudinē. Tbi audis latitudinē: itellige atria dñi: et habebis veram benedictionē dñi: qm̄ non maledicis inimicis. Alloq̄tur enī sp̄s eos qui patiuntur tribulationē vt glorient̄ in tribulationib⁹ et dicat eis. Ecce nūc benedicite dominū oēs serui dñi. Quid ē: ecce nūc: In

hoc tpe. Nā post transactas tribulationes manifestū est: qz benedictionē dñi vacabimus. Et dictū ē: Beati q̄ habitāt in domo tua: in secula seculorū laudabūt te. Qui tūc benedicturi sunt sine defectu: hic incipiūt benedicere dñm. Hic in tribulationibus: in tēptationib⁹: in molestijs: inter aduersitates seculi: inter insidias inimici: inter fraudes et impet⁹ diaboli: hoc est: Ecce nūc benedicite dñm oēs serui dñi. Qui stas in domo dñi. Quid ē q̄ stas: Qui p̄seueratis: quia dictū ē de quodā qui archangel⁹ fuit et i veritate nō stetit: Et dictū est de amico sp̄si: Amicus sp̄si aut̄ stat et audit eū: et gaudio gaudet p̄ vocē sp̄si. Ergo qui stas in dño dñi in atrijs dom⁹ dei nostri. In noctib⁹ extollite manus vestras in sancta: et bñdicite dñm. Facile est benedicere in diebus. Quid est in dieb⁹: In reb⁹ p̄speris. Nox enī tristis res est: dies res est leta. Qm̄ tibi bene est: bñdicis dñm: qm̄ filiū desideras et nascitur benedicis dñm. Liberata est vxor tua a piculo p̄ bñdicis dñm: Egrotabat fili⁹: liberaf: benedicis dñm. Egrotabat filius: forte q̄sisti mathematicū: sortile gum: forte nō de lingua: s; de morib⁹ tuis exijt maledictio in dñm: exijt de morib⁹ et d̄ vita tua. Noli gloriari qz lingua bñdicis: si vita maledicis. Quō inq̄s vita maledico: Quia attēdit̄ vita tua: et dicitur: Ecce christianus: ecce q̄les sūt christiani. Blasphemaf p̄pter te christ⁹. Ecce cū vita tua maledicat: qd̄ p̄dest qd̄ lingua tua benedixit: Benedicite ergo dñm. Qm̄: In noctibus: Qm̄ benedixit Job: q̄ tristis nox erat. Ablata sūt oīa que possidebant: Ablatis filijs quib⁹ seruabant: q̄ tristis nox. S; videam⁹ si nō in noctib⁹ bñdicat. Domin⁹ dedit: dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi benedictum. Qz nox atrox: Percussus vulnere a capite vsq̄ ad pedes: putrefact⁹ liquecebat in se. Tunc enim Eva ausa est eū tēptare: Bic aliquid in deū tuū et morere. Audi benedicētem in noctibus. Locuta es inq̄t quasi vna ex insipientib⁹ mulierib⁹. Si bona suscepimus de manu dñi: mala quare nō toleramus: Ecce quid est in noctib⁹ extollite manus vestras in sancta et bñdicite dominū. Quid dixit Job: Locuta es tanq̄ vna ex insipientibus mulieribus. Adā putris repulit Eua tanq̄ dicēs: Sufficit qz p̄pter te mortalis effectus sum: Valueras

Alia lra.
t dño.